

Ο Μητροπολίτης Μπουένος Άιρες Σιλουανός για τον απαχθέντα Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλο

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ηράκλειον, τη 18^η Μαΐου του 2016

Ο Διάκονος του Λόγου,

Ο Εφημέριος των Δοκιμαζομένων,

Και Ο Ησυχάζων Ιεράρχης

Παγκοσμίως Αναγνωριζόμενος

«Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγὴγερμένον ἐκ νεκρῶν...

ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος·

ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται»

(2 Τιμ. 2:8-9)

Μακαριώτατε, Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ. Ιερώνυμε,

Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι αρχιερείς,

Εξοχώτατοι, Εντιμώτατοι, Ελλογιμώτατοι και Αιδεσιμότατοι,

Καθηγούμενοι, Πατέρες και αδελφοί εν Χριστώ,

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!

Ερχόμαστε από πολλά μέρη για να τιμήσουμε έναν ιεράρχη του Πατριαρχείου Αντιοχείας, ο οποίος είχε απαχθεί στη Συρία πριν από τρία χρόνια. Η προθυμία και η ελπίδα παρακινούν όλους μας να τραντάζουμε όλον τον κόσμο έτσι ώστε να μας αποκαλύψει πού βρίσκεται ο ιεράρχης μας και να χαιρόμαστε σύντομα την απελευθέρωσή του μαζί με τους λοιπούς αδελφούς του.

Από τότε που ο ιεράρχης μας έχει απαχθεί, εκείνη τη Δευτέρα της 22ας Απριλίου του 2013, είχα μία προσωπική βεβαιότητα ότι εκείνος έχει αναλάβει μία ειδική εκκλησιαστική αποστολή. Πάντα υπήρξε ένας γνήσιος απόστολος, μαθητής και σπορέας του Λόγου, αλλά αυτή τη φορά, έχει αναλάβει μία συγκεκριμένη αποστολή, της οποίας οι διαστάσεις, όλο και περισσότερο, ξεδιπλώνονται κατά την πάροδο του χρόνου μπροστά στα μάτια μας.

Πώς γεννήθηκε μέσα μου αυτή η βεβαιότητα; Απλά, από το γεγονός ότι παρατηρούσα, τους τελευταίους μήνες, στην βιωτή του, τις αφορμές που διεύθυναν τις επιλογές του και την πορεία του. Η πνευματική ωριμότητα και διάκριση που χαρακτήριζαν τον ιεράρχη μας κατά τον τελευταίο καιρό, ειδικά από το Δεκέμβριο του 2012 και εντεύθεν, τον οδήγησαν σε μία πλήρη εγκατάλειψη της ζωής του στο θέλημα του Θεού, τόσο του εαυτού του, όσο και οτιδήποτε εξαρτιόταν απ' αυτόν. Ήταν πιά έτοιμος να μπει σε μία εντελώς άλλη τροχιά της θείας πρόνοιας.

Για μένα, αυτή η νέα τροχιά στην ζωή του ιεράρχη μας οφείλεται στην προσευχή του και στην διάθεσή του να υπηρετεί ολοκληρωτικά τον Κύριο, άνευ δισταγμού. Ο Κύριος ανταποκρίθηκε στην προσευχή του δούλου του, και την εκπλήρωσε κατά έναν ασυνήθιστο και αξιοπερίεργο τρόπο, γνωστό πλέον για όλους μας.

* * * * *

Ήδη έχουν περάσει τρία χρόνια από την απαγωγή του, και εμείς, δικαίως, προβάλλουμε την ανησυχία μας για την τύχη του, καθώς και για την διεθνή και μακρόχρονη αποσιώπηση οποιασδήποτε πληροφορίας περί αυτού.

Εν ανταποκρίση ακριβώς σ' αυτήν την δικαιολογημένη ανησυχία όλων μας, ιδού η δεύτερη προσωπική βεβαιότητα μου. Δεν ξέρω εάν αντιλαμβάνομαι σωστά την πρόνοια του Θεού σ' αυτήν την περίπτωση. Ό,τι και να είναι, έχω στο νου μου την κατάσταση των πρώτων μαθητών του Κυρίου, οι οποίοι, κατά την περίοδο των τριών ημερών, από τη Σταύρωση μέχρι την Κυριακή της Αναστάσεως, έχουν δοκιμάσει την πιο φοβερή πνευματική εμπειρία στη ζωή τους. Ναι μεν είχαν εγκαταλείψει τον Κύριο, Τον είχαν αρνηθεί και προδώσει, είχαν ακόμη διαψευστεί οι ελπίδες τους, και είχαν επιστρέψει στα κοσμικά διακονήματά τους, κ.τ.λ., αλλά δοκίμαζαν προπαντός κάτι φοβερότατο. Είχαν χάσει τον Θεό τους! Την Παρασκευή, ο Κύριος ξεψύχησε, και την Κυριακή, χάθηκε και το σώμα Του. Ο Θεός, γι' αυτούς, απουσίαζε πια εντελώς από παντού! Βέβαια, ο Κύριος ήταν στον Άδη, και έρχεται ύστερα κι εμφανίζεται σ' αυτούς, και τους φέρνει την αναγγελία της αναστάσεώς Του, της οριστικής νίκης Του, και της σωτηρίας όλων των ανθρώπων.

Κατά παρόμοιο τρόπο, τα τρία χρόνια απουσίας του ιεράρχη μας φέρνουν την ίδια σωτήρια σημασία και καλή αναγγελία, την ίδια χαρά και ελπίδα, επειδή ο Κύριος τον έχει ορίσει ως «εφημέριό» Του στο μέρος όπου λείπει το φως και η αληθινή ζωή, όπου το κατ' εικόνα πλάσμα του υποφέρει, όπου η δικαιοσύνη *«ούχ υπάρξει, ουκ επιγνώσεται έτι τον τόπον αυτού»* (Ψαλ. 103:16), όπου *«μη διηγέσεται τις το έλεος του Θεού, και την αλήθειάν του εν τη απώλεια»* (Ψαλμ. 87:1). Εκεί πέρα, εν ονόματι όλων των δοκιμαζομένων, προσφέρει την αναίμακτον θυσία, αλλά και την ακατάπαυστή του προσευχή για την σωτηρία των αμαρτωλών, τόσο την δική μας, όσο και των συνανθρώπων μας. Γι' αυτό, όπως δικαιολογείται η απουσία του Κυρίου στον Άδη για να φέρει ζωή στους τεθνεώτες, κατ' αναλογία, και η σημερινή απουσία του ιεράρχη μας δικαιολογείται για να φέρει ελπίδα και παρηγοριά σε όλον τον κόσμο.

* * * * *

Έχει ύστατη σημασία αυτή η αποστολή του ιεράρχη μας, επειδή ο σημερινός

κόσμος δεν ξέρει πολύ καλά να αντιμετωπίσει παγκοσμίως τη ενασκουμένη βία παντού, και, κατ' επέκταση, την τρομοκρατία. Σήμερα, χρειάζονται εθελοντές με «*πνεύμα ηγεμονικό*» και «*πνεύμα συντετριμμένον*» (Ψαλμ. 50:12, 17) που να σταθούν στην πρώτη γραμμή και πίσω απ' αυτήν, και να ξέρουν να αντιμετωπίσουν με «*πνεύμα Κυρίου*» (Λκ 4:18) αυτήν την βία. Ναι μεν είναι λίγοι οι εργάτες σ' αυτό το ειδικό «αγρό» του Κυρίου, όχι επειδή λείπουν, μάλλον δε είναι πολλοί, αλλά, όπως το ερμηνεύει ο ιεράρχης μας, «*αυτοί οι πολλοί δυστυχώς σκέφτονται τον εαυτό τους*» και δεν προσφέρονται για καμία διακονία! Γι' αυτό, το παράδειγμα του ιεράρχη μας είναι σημαντικότερο αλλά και πολύ απαραίτητο για μας.

Τελικά, ποιος είναι ο ιεράρχης μας; Αληθεύει σ' αυτόν η έκφραση του Ευαγγελιστή Ιωάννη· «*Ιδε ο άνθρωπος*»! (Ιω 19:5), κατά τη στιγμή που ο Πιλάτος παρουσίαζε τον εμπαιγμένο Χριστό έμπροσθεν του όχλου. Πράγματι, η αισχύνη της σημερινής μας καταστάσεως είναι επάνω στους ώμους του ιεράρχη μας. Από τη μία, αναπληρώνει την έλλειψη εργατών πρώτης γραμμής, και από την άλλη, συνυποφέρει την ανθρώπινη δυστυχία μαζί με εκείνους που είναι κάτω από τους βομβαρδισμούς, ή μέσα στις φυλακές, ή επάνω στους δρόμους της εξορίας και της προσφυγιάς, ή εκτεθειμένοι στην κακοκαιρία, στην πείνα, στην ορφάνια, στην αρρώστια, στην εκμετάλλευση, κ.τ.λ.

Εξάλλου, ο ιεράρχης μας έχει αναλάβει ακόμη και την αισχύνη που δημιουργεί η υποκρισία όλων όσων μιλούν ψευδόμενοι περί αλληλεγγύης, ελευθερίας, δημοκρατίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χωρίς οι ίδιοι να υποφέρουν το ελάχιστο για όποιες συμφορές και καταστροφές δημιουργούν στην διεκπεραίωση των σκοπών τους, οι οποίες επικεντρώνονται ουσιαστικά στην ενάσκηση του ηγεμονικού, πολιτικού και οικονομικού συμφέροντός τους, και όχι στη βοήθεια και αποκατάσταση του δοκιμαζομένου ανθρώπου.

Γι' αυτό, ναι μεν αυτός ο ιεράρχης ακολουθεί έτσι τον Κύριό του στην άρση του σταυρού της αισχύνης μας, αλλά η απουσία του καταγγέλλει μεγαλοφώνως όσους ευθύνονται, άμεσα ή έμμεσα, για την δημιουργία αυτής της πολυμόρφου αισχύνης.

* * * * *

Ευτυχώς, η ταπεινότητα της σημερινής καταστάσεως δεν μπορεί να κρύβει την προσωπικότητα του ιεράρχη μας. Είναι, όπως ομολογούν όσοι τον γνωρίζουν, της εκκλησίας ο καλός ποιμενάρχης και οδηγός, για το ποίμνιό του διάπυρος προς Θεόν ευχέτης, των ευκαιριών καλός εκμεταλλευτής προς δόξα Θεού, των αφιερωμένων έντιμος προπονητής, των μοναζόντων κατεξοχήν γέροντας, των εξομολογουμένων έμπειρος πνευματικός, των μαθητών εκλεκτός καθηγητής, των νέων καλό παράδειγμα και συνετός αγωνοθέτης, των δασκάλων και κατηχητών

καλός παιδαγωγός. Είναι ακόμη γενναιόδωρος, θυσιαστικός και δημιουργικός. Όλοι τον θυμούνται ως εραστή του Λόγου του Θεού, εξαιρετικό ομιλητή, και της προσευχής εμπνευστή και διδάσκαλο. Πέρα αυτών των χαρισμάτων, είναι προπαντός ο εν κρυπτώ εργαζόμενος άνθρωπος, ο ανεπανάληπτος αφανής και ταπεινός μονάζων.

Είναι μοναδικός σε πολλά, σημειώνουμε όμως μόνο μερικά·

- Πρώτον, στο να σπείρει, σε πολλές ψυχές, τις καλές ανησυχίες για να μετατραπούν οι κακές συνήθειες τους σε δημιουργική προσφορά και σωστή πνευματική αναφορά.
- Δεύτερον, στο να ελκύσει την νεολαία για να βρει το νόημα της ζωής της στην προσφορά του εαυτού της, και στο να καλλιεργήσει το τάλαντο που έχει λάβει.
- Τρίτον, στο να χαρεί για τα χαρίσματα των άλλων και να τα υιοθετήσει μέχρι ώπου να αναπτυχθούν και να αποδώσουν καλούς καρπούς.
- Τέταρτον, στο να δημιουργήσει μορφωμένους και καταρτισμένους συνεργάτες στους οποίους εμπιστεύεται τις ανάγκες της Εκκλησίας και της κοινωνίας, και τους αποστέλλει όπου υπάρχει ανάγκη, έως τα έσχατα της γης.
- Πέμπτον, στο να έχει καλή και σωστή γνώση της πραγματικότητας, προκειμένου να την μετατρέψει, με γνώση και πίστη, σε όμορφο πεδίο της βασιλείας του Θεού.
- Έκτον, στο να ανησυχεί για την καλή ευόδωση των καταστάσεων, μέσα στην προσπάθειά του να αναθέσει τα πάντα στο θέλημα του Θεού και να έχει άπειρη εμπιστοσύνη στην πρόνοιά Του.
- Και, έβδομον, στο να μη χάσει χρόνο με την πρόφαση να θέσει και να διαθέσει τα πάντα στην υπηρεσία και διακονία του Θεού και του συνανθρώπου του.

* * * * *

Τελικά, η κατά σάρκα απουσία του ιεράρχη μας, αφυπνίζει όλους για το σημερινό ανθρώπινο δράμα που λαμβάνει χώρα στη Μέση Ανατολή, ειδικά στη Συρία και στο Ιράκ, και που έχει λάβει πλέον έναν παγκόσμιο χαρακτήρα. Ο ρόλος που ο ιεράρχης μας διαδραματίζει είναι καθοριστικός, εξαιτίας της προσωπικής προσφοράς και θυσίας του, διαμέσου της αποστολής που ο Κύριος έχει αναθέσει σ' αυτόν. Πραγματικά, εκείνος έχει γίνει σημείο αναφοράς και πηγή εμπνεύσεως περί της χαράς της πίστης μας, της ελπίδας που κρύβεται μέσα σ' αυτήν, της γενναιότητας που προξενεί η παραμονή του σ' αυτήν την κατάσταση, και της παρηγοριάς που

εκείνος ενεργεί στις ψυχές των συνανθρώπων του.

Από το αόρατο για μας «κελλί» του, ο ησυχαστής πλέον ιεράρχης μας χαίρεται για την προσπάθειά μας σήμερα, αλλά μας προτρέπει να καλλιεργήσουμε τόσο τις ψυχές μας, έτσι ώστε να απελευθερωθούν από τα τυχών υπολείμματα του φόβου, της αυτάρκειας και της απελπισίας, όσο και την συνείδηση και την καρδιά των καλής διαθέσεως ανθρώπων, έτσι ώστε να καταβάλουν τις καλύτερες προσπάθειες για την μεταμόρφωση των χώρων μας σε μία πλέον όμορφη ανθρώπινη κοινωνία.

* * * * *

Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Κύριος εκπλήρωσε την προσευχή των πολλών δοκιμαζομένων, και η δεξιά Του προετοίμασε να αναγγελθεί το ευαγγέλιο της ελπίδας μέσα στην κόλαση των απελπισμένων. Είμαστε μάρτυρες για τη δόξα που ανατέλλει απ' αυτήν τη πρωτόγνωρη διακονία του ιεράρχη μας. Αντιλαμβανόμαστε πώς αυτός ο ξεχασμένος λίθος, έγινε «ακρογωνιαίος» μέσα στο σωτήριο σχέδιο του Θεού, και πώς ο ίδιος έγινε φως που λάμπει μέσα στην σημερινή κόλαση, αλλά και πώς ο σιωπηλός λόγος του μεταφέρει ελπίδα, παρηγοριά και γενναιότητα. Έχουμε μπροστά μας έναν αποκεκαλυμμένο κατεξοχήν διάκονο του Λόγου, έναν ακούραστο εφημέριο των δοκιμαζομένων, έναν εξαιρετικό ησυχάζων ποιμενάρχη του οποίου η δικαιοδοσία έχει εξαπλωθεί πλέον πέρα από τα κανονικά του όρια. Σήμερα έγινε μία παγκόσμια αναγνώριση της αποστολής και της προσφοράς του, και έγινε εμφανές ότι ο κύρος του και η αυθεντία του έχουν ξεπεράσει όλα τα σύνορα.

Τώρα, εκείνος μας υπενθυμίζει τα ρήματα του Αποστόλου Παύλου προς τον μαθητή του, τον Τιμόθεο· *«Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν... ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται»* (2 Τιμ. 2:8-9).

* * * * *

Δεν μας λείπει παρά μόνο να ανταλλάξουμε τον πασχάλιο χαιρετισμό, «Χριστός Ανέστη!» (και να μου επιτρέψετε να προσθέτω μετά χαράς·) «και ο Παύλος ζει»!

Ο Μπουένος Άϊρες και πάσης Αργεντινής
του Πατριαρχείου Αντιοχείας

† Σιλουανός